Demirci

Mehmet Emin Yurdakul

Demirci — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Demirci&oldid=165429 (revizyon 165429). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Ben bir küçük çocukken bir zavallı sefildim,
Ömrün ağır yumruğu beni dahi inletti.
Kopardığım feryadı yine bana dinletti;
Çok vakitler hiç kimse sormadı ki: Ben kimim?...

Lâkin bir gün dedim ki: «Benim gibi en sağlam,
En kuvvetli kollara sahip olan bir adam
Kendi gibi bir kuldan
Bir merhamet umarak ekmeğini dilenmez.

Yeryüzünde kendine av bulacak bir aslan.
Başkasına güvenmez.
Her bahtiyar alında bir kavganın teri var;
Eğer kişi isterse talihini kucaklar!...»

Gençliğimin en tatlı, en ateşli yaşında,
Şu örsümün önünde, ocağımın başında
Çekicimle çalışmak sanatını buldum ben;
Memleketin namuslu demircisi oldum ben.

Demircilik!... Evet bu, sıkıntılı bir iştir;
Bunun için göğüste kalbim gibi kalp gerek...
Öyle erkek bir kalp ki, Allah ona ürkmemek,
Zahmet çekmek, katlanmak kuvvetini vermiştir!.

Ancak, benim zahmetim karşılıksız değildir;
Örs üstünde dövdüğüm bir biçimsiz, sert demir
Çekicimin altından
Alet olup çıkınca, bana bir zevk aldırtır;
Benim terli alnımı asaletli bir insan
Vakarıyle kaldırtır.
Bu saatta duyduğum yorgunluklar hep gider;
Bir ses bana içimden: «Çalış, çalış, çalış!» der.

Yan ocağım, bir güneş aleviyle yan, parla;
Gözlerimi bir mihrap nuru gibi yaldızla.
Yan ocağım, altından kıvılcım saç, can göster;
Bir ananın mübarek bağrı gibi sesler ver.